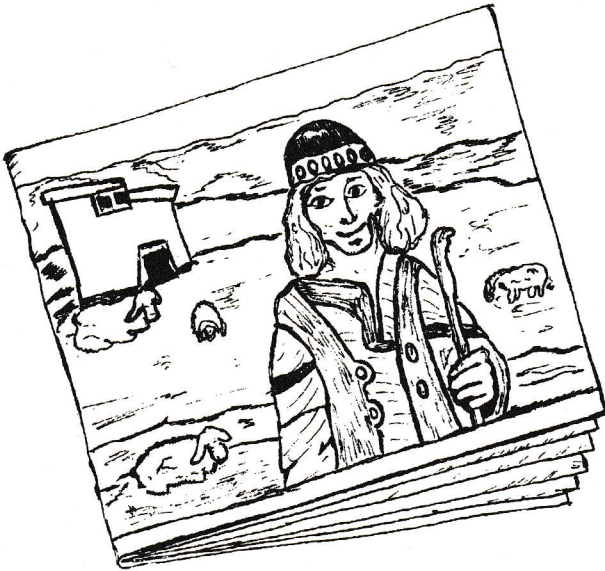

Feest

Als hij me van verre ziet roept hij me en holt naar me toe,
zijn boekjes zoals altijd stevig onder zijn arm geklemd.

Als ik in gezelschap ben wijst hij
op de 'vreemdeling' en vraagt: "Wie dat?"
Dan legt hij zijn hoofdje tegen me aan, als een trouw
hondje dat van zijn baasje een aai verwacht.

En altijd weer dezelfde vraag:

“Wanneer feest?” “Krijg ik boekje?”

Het duurt ook eindeloos lang te moeten wachten op je verjaardagsfeest, als je geen weet hebt van tijd en duur.

Ik stel hem gerust, dat het niet meer zo lang duren zal.

Trappelend van vreugde vervolgt hij dan zijn weg.

Als ik hem op zaterdagavond tegenkom voordat de dienst begint, voltrekt zich hetzelfde ritueel.

Wanneer het brood van Jesus wordt rondgedeeld,

houdt hij nauwlettend in de gaten

in welke rij ik het brood uitdeel.

Hij schuift dan naar een lege plaats, zodat hij ervan

verzekerd is dat hij opnieuw te horen krijgt

wanneer het feest eindelijk zal zijn